



Pirtin Yiesti

---

NURMEKSEN EVANKELISEN KANSANOPISTON TOVERILIITON LEHTI

---

1965

N:o 1

## Ilomme perusta

Intoauhkuva työntekijöitten joukko, 70 henkeä, palaamassa kentältä. Oikea toivenäky tänäkin päivänä.

Ennen lähtöä jotakuta ehkä pelotti, ehkä väsytti, tuntui vastahakoiselta. Mutta he lähtivät, kun Jeesus lähetti. Mitä varten heidät lähetettiin? Kertomaan, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Monet olivat ne ihmiset, joille tämä koitui todelliseksi elämän muutokseksi, niin ruumiillisesti kuin henkisesti. Työntekijät olivat itsekä virkistyneet kokemastaan eivätkä missään tapauksessa kadu, että tulivat lähteneeksi. He olivat taas saaneet nähdä, mikä voima on Jeesus-nimessä. ”Herra, riivaajatkin ovat meille alamaisia Sinun nimesi tähden”, näinhän he sanovat.

Kannattaa kutsua ihmisiä kokoon Jeesus-nimen ympärille, järjestää tilaisuuksia aiheena Hän, jossa Jumalan valtakunta on tullut ja synnin valta voitettu. Jeesus itse sanoi: ”Jos minä Jumalan Hengen voimalla ajan ulos riivaajia, niin onhan Jumalan valtakunta tullut teidän tykönnne.” Missä Jeesuksesta puhutaan, siellä aina joku saa avun elämäänsä. Ja se tuo ilon Jeesuksen lähettämän sydämeen niin nyt kuin silloinkin.

Kuitenkin Jeesus on ikäänkuin hillitsemässä tätä iloitemista ja osoittaa vielä pätevämmän asian ilon aiheeksi. Eikö saavutukset olekaan pääasia. Ei, vaan nimet taivaan kirjoissa. Työntekijällekään ei mikään ole merkitsevämpää, kuin että hän jatkuvasti on Jumalan vaikutuspiirissä, Hänen kirjoissaan ja hoidossaan. Hän ei julista kuin ylhäältäpäin synnin vallassa oleville Jeesusta, vaan hän itsekä on pimeyden voimien saartamana ja kiusauksille alttiina. Hän tarvitsee joka päivä kipeästi Jeesusta omassa elämässään. ”Jos joku luulee jotain olevansa, niin hän pettää itseänsä”, on Jeesuksen sana.

Ei kai vain jotenkin työntekijät olleet korostaneet ilossaan sanaa meille, kaikesta huolimatta, vaikka sanoivatkin: ”Sinun nimesi tähden.”

Kun tulee lisäksi päiviä, jolloin ei tuloksia näy ja mieli on mamentumassa, kun meille ei onnistu niin ja niin, on hyvä muistaa, että saavutusten tarkkaaminen ei kuulu asiaan. Kaikkihan, jotka Jeesukseen uskomme, olemme tarkoitetut lähetettäväksi, joka päivä, kaikkeen maailmaan. Lähteminen ja uskollisuus kyllä kuuluvat meille ja ovatkin sen ilon ilmausta, että nimet on kirjoitettu taivaissa. Jeesuksen sydämellä on nytkin tilanne: ”Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän.”

Helvi Valkonen



**PIRTIN**  
*Viesti* +

---

NURMEKSEN EVANKELISEN KANSANOPISTON TOVERILIITON LEHTI  
N:o 1                      Päätoimittaja Helvi Valkonen                      1965

---

*Virsi 645*

*Mistä sitten turvan saisin  
Jos mun Jeesus hylkäisi?  
Ääriin maan jos vaeltaisin  
Herra löytäis syntini.  
Siksi auta Jeesukseni  
Epäusko voittamaan  
Vedä heikko sydämeni  
Sinun puolees kokonaan.*

*Puhdista mua veressäsi  
Sanaan sido tuntoni.  
Vakuuta sun Hengelläsi  
Että olen lapsesi.  
Voimaa anna sielulleni  
Että alta tuomion  
Aina jaksan vikoineni  
Luokses käydä armohon.*



# Yksi lauma

Olimme talvipäivillä Kuhmos-  
sa lauantaina tammikuun 16  
päivänä. Osanottomerkissä oli  
erittäin puhutteleva lause:  
"Yksi lauma ja yksi paimen."  
Keskinäisestä yhteydestä pu-  
huttaessa jäi parhaiten mieleen  
rovasti Rapelin kertoma esi-  
merkki, miten eräs kristitty,  
joka ei ollut luterilainen, jos-  
sain ulkomailla oli ojentanut  
hänelle kätensä ja sanonut:  
Jeesus. Tämä merkitsi, että  
he olivat ystäviä, vaikka muu-  
ten vieraita, sillä yhdistihän  
heitä usko Jeesukseen.

Pastori Salomaan raamattu-  
tunnissa meille puhuttiin eh-  
toollisen merkityksestä. Saimme  
rohkeutta nauttia tätä ja va-  
kuutuksen, että se on juuri ka-  
tuvia syntisiä varten.

Vielä saimme ennen iltajuh-  
laa kuulla esitelmän "Harha-  
oppista karta". Tämä esitelmä  
pani vähän ajattelemaan, sillä  
kaikki puhujat ovat omasta  
mielestään oikeassa ja muut  
väärässä. Mutta saammehan  
tietysti totuuden raamatusta,  
minkä ymmärtäminen on myös  
joskus vaikeaa. Tämä esitelmä  
oli kyllä erittäin totuuden mu-  
kainen ja hyvä.

Iltajuhlassa jäi mieleen nuo-  
riso-ohjaaja Liisa Turpeisen pi-

tämä puhe. Tämän puheen  
aiheena oli koti, maallinen ja  
taivaallinen. Tässä herätti eni-  
ten mielenkiintoa se, että nuori  
oli valinnut näin jalon tehtävän  
johdattaa toisia nuoria oikealle  
tielle.

Seija Rissanen

Väliajalla pastori Sihvonen  
näytti meille kirkkoa ja kertoi  
sen historiasta. Kirkko oli häm-  
mästyttävän kaunis, vaikka oli-  
kin aika yksinkertainen.

Iltaohjelmassa oli monta mie-  
leenpainuvaa ja lämmittävää  
puhetta, etenkin maanviljelys-  
neuvos Kalliokosken ja pastori  
Lampisen. Silloin puhuttiin  
aiheesta "Ette ole vieraita".  
Tuntui kuin kaikki siellä olijat  
olisimme olleet aivan tuttuja  
toisillemme, kukaan ei var-  
maankaan tuntenut oloaan yk-  
sinäiseksi ja hyljättyksi. Tuo  
sana "Ette ole vieraita" läm-  
mitti sydäntäni, tunsin kuin  
olisin tullut kotiin. Nämä pu-  
heet koskettelivat hyvin paljon  
nuoria. Mieleeni jäi kodikas ja  
lämmin muisto näistä evanke-  
listen nuorten Kuhmon talvi-  
päivistä.

Leena Tolvanen

Kun ajattelen omaa elämääni, tunnen sen aika ajoin hyvin tyhjäksi. Päätettyämme lähteä retkelle Kuhmoon, siellä pidettävälle talvipäiville, tuli taas mieleen, voisinkohan kenties sieltä löytää jotain sisältöä elämäni. — — —

Raamattutunnit "Keskinäisessä yhteydessä" ja "Leivän murtamisessa" olivat tilaisuuksia, joissa väkisinkin joutui soveltamaan sanoman omalle kohdalleen.

Mielestäni paras ja juhlallisin tilaisuus oli nuorisujuhla illalla. Sen teemana oli "Ette ole vieraita". Siellä todellakin vallitsi kotoinen tunnelma. Ehkä se johtui siitäkin, että olimme koko opistolaisjoukko mukana. Mutta oli varmaan osaltaan vaikuttamassa se henki, joka vallitsi ja aivan kuin tiivistyi loppua kohti. Pastori Salomaan puhe oli puhutteleva. Varmaan hän entisenä opiston johtajana tietää ongelmat, joita nuorilla on.

Varmaan syvimmin ja parhaiten jäi mieleeni pastori Lampisen lopuksi pitämä puhe. Kotona meitä ymmärretään ja tiedetään, mitä me pohjimmiltamme ajattelemme eikä isä ja äiti leimaa meitä heti pahoiksi, vaikka suutummekin joskus ja sanomme sellaista mitä ei pitäisi sanoa. Taivaallinen Isämme tuntee meidät ja ottaa meidät vastaan kaikkine puutteinemme ja vikoinemme. Ei Hän

lähetä meitä pois, vaikka tietää ja näkee kaikki meidän syntimme. Sillä Hän on lähettänyt Poikansa sovittamaan kaikkien ihmisten synnit ja haluaa, että jokainen saisi tulla Hänen valtakuntaansa. Kuunnelllessani tätä tuntui aivan siltä, että puhuja puhui suoraan minulle, oli aivan kuin hän olisi tiennyt ajatukseni ja haluaisi selvittää ne. Uskon että sellaisina hetkinä, jolloin tuntuu ettei kukaan ymmärrä, on yksi jonka puoleen voi kääntyä. Voi ristiä kätensä ja pyytää apua ylhäältä Taivaalliselta Isältä.

Eila Seppänen

Minuun vaikutti eniten henkilökohtaisesti viimeisen puhujan sana. Se oli hengeltään oikein lämmin ja ajattelemisen aihetta antanut puhe. Sen sisältönä oli koti ja kodin suhtautuminen lapsiin. Vaikka ympäröstössä jokin perheenjäsen joutuisikin vaikeuksiin, kodissa yritetään olla tasapuolisia. Monta kertaa koti ei ole muuta kuin paikka, jossa käydään syömässä ja nukkumassa eikä ajatella sitä sen enempää. Sen jälkeen kun on joutunut pois kotoa, vasta ymmärtää mitä kaikkea se meille antaa. Ensimmäisikin rakkautta ja hellää huolenpitoa, toiseksi suojan monia kenties pahojakin aiheita vastaan. — Olipa koti minkäläinen tahansa, se on aina parempi kuin ei mitään. Sentakia olisi kaikkien perheenjäsenten teh-



Syksyllä 1961 toteutui jo kauan ilmassa ollut ajatus kuhmolaisten toveriliittolaisten kokoontumisesta Siionin Kannelta laulamaan ja käsitöitä tekemään. Jotkut tarmokkaista alkuunpanijoista ovat muuttaneet pois Kuhmosta, mutta opistopiirimme on silti pysynyt koossa. Noin parin viikon väliajoin olemme talvisin kokoontuneet vuorotellen toveriliittolaisten kodeissa. Joukkomme on kovin naisvaltainen johtuen siitä, että poikia on vähemmän ollut opistossa ja talvisin he ovat työmaillaan niin kaukana, etteivät voi tulla mukaan. Sitä hauskeampi, kun he joskus voivat olla joukossamme.

tävä kaikkensa kodin hengen parantamiseksi. Mutta ei taaskaan pitäisi mennä toiseen äärimmäisyyteen, niin että kodista tehtäisiin jokin pumpulikori, jossa meitä pidettäisiin niin, että emme tule tietämään mitään todellisesta elämästä. Kodin tarkoitushan on kasvat-  
taa kaikkia sen jäseniä, etenkin nuoria, elämää varten, eikä tehdä heistä mitään avuttomia linnunpoikasia, joiden siivet eivät kannan ensimmäisen tuulenpuuskan tullessa.

Osmo Koistinen

## Kuhmon opistopiiri

Toveriliittolaisten lapsia on aina innokkaina mukana ja heitä onkin jo melkoinen joukko. Silloin tällöin on vieraitakin käynyt meitä tervehtimässä. Suurta iloa ovat tuottaneet entisten opettajiemme vierailut. Johtaja Salomaa, johtajatar Valkonen ja agronomi Karjalainen ovat useita kertoja käyneet, samoin piirisihteeri Lehtikoinen. Myös seurakunnan papit ovat joskus olleet mukana.

Pirtin Viestin välityksellä lähetämme terveisemme toisille toveriliittolaisille. Olemme iloisia siitä yhteydestä, jonka olemme keskenämme saavuttaneet piirissämme. Elämän keskipäivän kiire tahtoo ajaa henkisesti väsyksiin, mutta yhdessä voimme "levähtää vähän".

Jumalan siunausta opistollemme, sen opettajille sekä entisille ja nykyisille oppilaille.

Eevi Kyllönen



**Kuhmon piiriläisiä illassaan.**



**Löytykö tuttuja?**



## Loimaan talvipäiviltä

Aamu oli varhainen, todellakin varhainen, sillä kello oli vain 2.10, kun meidät herätettiin. Kauan odotettu matka Loimaan talvipäiville oli edessä. Pienen aamupalan jälkeen olimme valmiita lähtöön. Kolme opettajaa, kuusi tyttöä, kolme poikaa, Taunus, Neckari, suuri röykkiö epämääräisiä hiihtovarusteita ja Hilma-tädin laittamat eväät, siinä kokoonpanomme.

Aloitimme matkanteon 20:n asteen yöpakkasessa kohti uusia maisemia. Ensimmäinen "suurempi paikka", jonka sivuutimme oli Kuopio. Siihen mennessä olimme ottaneet pienet unet ja Paavo oli ennättänyt kauhukseen todeta, että hänen mononsa olivat jääneet opistolle. Varkauden sivuutettuaamme meille ehdotettiin, missä haluaisimme pysähdyttävän, Mikkelissä, Heinolassa vai Lahdessa. Ylivoimainen äänen enemmistö kannatti Lahtea.

Kello kymmenen oli edessämme Lahti radiomastoineen ja taustalla komeilevine hyppyrimäkineen. Syötyämme lähdimme ulos talviseen Lahteen, meille oli nääs annettu aikaa peräti klo 11 saakka. Ensivaikutelma oli, että Lahti on kamalan kylmä paikka, vaikka ei ollut pakkasta kuin ne mainitut 20 astetta. Kaikkiällä kohosi korkeita rakennuksia.

Seuraava kaupunki oli jo Hämeenlinna. Jo näinkin kauas tultua oli tehtävä se havainto, että maisemat ovat Pohjois-Karjalan maisemiin verraten tasaisia. Aivan hyvää teki, kun tie kohosi Aulangolle, josta koko Hämeenlinna näkyi kaikessa komeudessaan. Ja kuinka vähän luntakin. Ja tiet suorina, melkein läänin rajasta toiseen yhtä samaa suoraa.

Sitten olimmekin pian Loimaalla, jonka kaunis kupolikattoinen kirkko näkyi jo kauas. Hetkisen harhailtuamme löysimme kampaamamme tienviitan, joka osoitti kansanopistolle. Perillä meitä tervehdittiin opiston tunnuslaululla ja johdatettiin omaan huoneeseemme. Todellakin omaamme, sillä samaan huoneeseen ei majoitettukaan muita kuin me kuusi tyttöä. Pojat vietiin noin 10 km:n päähän asumaan. Ovellemme kiinnitettiin peräti lappu, jossa luki: Nurmes. Hiljaisuus! Nukutaan! Otimmekin aluksi pienet nokkaunet ja kun olimme vähän pirstyneet, lähdimme kiertämään rataa. Menihän se rata muuten, vaan kun ei ollut lunta juuri ollenkaan.

Iltasella alkoi varsinainen talvipäivien ohjelma tervetuliaispuheineen ja opistotervehdyksineen. Sunnuntaiaamu alkoi lipunnostolla, päivän ohjelmaan sisältyi kirkossakäynti, hiihtoretki, reipasta yhdessäoloa. Illan saimme viettää vaihtelevan Kalevala-aiheisen ohjelman merkeissä.



Maanantai oli sitten se suuri päivä, jolloin otimme toisistamme mittaa kilpaladulla. Meidän kohdalta siinä sitten kävi niin, että Jaska oli poikien sarjassa 9. opettaja Kuusiston päästessä toiseksi miesopettajien sarjassa ja meidän tyttöjen ollessa suunnilleen keskivaiheilla sarjoissamme. Joukkuekilvassa olimme neljännellä sijalla.

Palkintojenjakotilaisuuden jälkeen oli vielä ruokailu ja sitten oli edessä kotiopistolle lähtö. Se tapahtui klo 16.30.

Kun kello oli vähää vaille 3 seuraavana aamuna, ajoimme tutulle opiston pihamaalle. Huoneisiin tultuamme uteliaat päät kohoilivat tyynyiltä. Onneksi saimme tukahdutettua kysymykset melko vähin selvityksin, olihan seuraavina päivinä aikaa.

Näin jälkitoteamuksena täytyy vielä sanoa, että sitä matkaa muistelee vielä vuosienkin päästä mielihyvällä.

*Leena Ruokolainen*

Heti ensi hetkestä alkaen tunsimme viihtyvämme vieraanvaraisen isäntäväkemme ja muiden kansanopistojen edustajien seurassa. Tarvittiin vain lyhyt kädenpuristus ja pieni hymy ja niinpä olimmekin kaikki jo kuin vanhoja tuttuja.

Talvipäivien tunnuslauseeksi oli otettu sanat: "Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vain vähään, mutta jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen." Jo tervetuliaispuheessaan johtaja Pulli toi nämä sanat meidän mieliimme ja selitti meille niiden tarkoitusta. Hän sanoi mm., että vaikka ruumiillisesta harjoituksesta onkin vain vähän hyötyä, kannattaa sitä kuitenkin harjoittaa.

Sunnuntaiaamuna kokoonnuimme kaikki ulos lipunnostoon. Kaikkien katseet seurasivat siniristilippuamme sen noustessa salkoon ja kauniisti kaikui laulu: "Voittolippumme risti on . . ."

Ulkona oli kova pakkanen, kun sankoin joukoin marssimme jumalanpalvelukseen Loimaan kauniiseen kivikirkkoon. Kirkon alttaritaulu esitti Jeesusta ristillä ja taulun alla oli sanat: "Katso Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnit." Saarnassaan Karkun opiston johtaja vei meidän ajatuksemme tulevaan kevääseen ja paastonaikaan. Hän sanoi mm.: "Olkoon teillä se mieli, joka myös Jeesuksella Kristuksella oli." Taivaaseen ei päästä suhteilla eikä kynärpäätaktiikalla, vaan kulkien sitä tietä, jota Jeesus itse on kulkenut. Jumalanpalveluksen yhteydessä tarjottiin meille ehtoollinen. Oli todella vaikuttavaa nähdä, kuinka kaikki opistolaiset kokoontuivat veljinä ja sisarina Jumalan armopöydän ääreen.

## TOVERIPÄIVÄT 27.—28.3.

### LAUANTAINA

- klo 18.00 YHTEISKUORON HARJOITUKSET  
19.00 OPISTOMERKIN ILTA  
Puheita rov. Koivisto, khra Kaukola ja past. Salomaa. Kurssien tervehdyksiä, opistomerkkien jako ym.

### MARIAN PÄIVÄNÄ

- klo 7.30 AAMUHARTAUS, Pekka Lehikoinen  
TOVERILIITON VUOSIKOKOUS  
8.30 AAMIAINEN  
10.00 JUMALANPALVELUS, lehtori Kaikkonen  
KIRKKOKAHVIT  
12.00 PÄIVÄJUHLA, past. Merikallio, piirisiht. Muhonen, nuoriso-ohj. Pärssinen. Yhteiskuoro ym.  
13.30 RAAMATTUTUNTI "Uusi elämä", lehtori Kaikkonen  
15.30 PÄIVÄLLINEN  
16.45 RAAMATTUTUNTI, piirisiht. Muhonen  
18.00 ILTAJUHLA, puhujina nuoriso-ohj. Niskanen ja Pöllänen, piirisiht. Muhonen, opiston opettajia ym. ohjelmaa

*Toveriliittolainen, Sinua odotetaan. Varmaan tarvitet virkistystä ja uusia voimia. Tule sentähden rukoillen, että yhdessä-olomme muodostuisi Jumalan siunaamaksi. Siis, Mariana tavataan!*

Sunnuntai-illan juhlassa meidän vietiin Kalevala-aiheisen ohjelman piiriin. Juhla oli todella onnistunut ja antoisa. Aivan tunsimme, kuinka Kalevala oli sinä iltana tullut meille entistä lähemmäksi.

Maanantaipäivä kuluikin hiihtokilpailujen merkeissä. Palkintojenjakotilaisuudessa puhui Sairalan opiston johtaja Salo meille Jeesuksen sanoista: "Minä olen tie, totuus ja elämä." Loimaan opiston johtaja kiitti kaikkia talvipäivien osanottajia ja toivotti kaikille hyvää matkaa.

Näiden päivien aikana olimme monta kertaa tunteneet todeksi Jeesuksen sanat: "Missä kaksi tai kolme on kokoontunut minun nimeeni, siellä minä olen heidän keskellään." Meitä kaikkia talvipäivien osanottajia yhdisti lämmin yhteenkuuluvaisuuden henki ja tuntui aivan siltä kuin Jeesus olisi koko ajan ollut meidän keskellämme.

*Anja Tanskanen*





#### VIHITTY

Eero Mikkonen .....  
Hilja Piirainen ..... 1960—61  
Veikko Turunen .....  
Milja Inkinen ..... 1958—59  
Urho Kinnunen ..... 1955—56  
Ellä Keränen ..... 1956—57  
Pentti Kälpeläinen .. 1956—57  
Pirkko Leinonen .... 1956—57

#### KIHLOISSA

Juhani Rissanen .....  
Eila Ikonen ..... 1959—60

Parhaat onnentoivotuksemme. "Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun teilläni." Ps. 119:105.

## Evankelisten kansanopistojen talvipäivien

27. 2.—1. 3. 1965

### hiihtotulokset

Opistojen välinen kilpailu:

1. Kiteen Evankelinen Kansanopisto (naist. ja miest. yht.)	63.29,5
2. Karstulan Evank. Kansanopisto	65.18,6
3. Kaustisen Evankelinen Kansanopisto	65.28,6
4. Nurmeksien Seudun Ev. Kansanopisto	66.59,0
5. Salon Seudun Evank. Kansanopisto	67.52,3
6. Kauhajoen Evank. Kansanopisto	68.06,8
7. Helsingin Evank. Kansankorkeakoulu	68.27,0
8. Karkun Evankelinen Opisto	69.49,3
9. Loimaan Evankelinen Kansanopisto	70.02,15
10. Sairalan Evankelinen Kansanopisto	70.51,1

Naisten joukkuetulokset:

1. Sairala	(2)	22.58,5
2. Kitee	(2)	23.28,0
3. Karstula	(3)	24.17,6
4. Helsinki	(2)	24.24,0
5. Loimaa	(5)	24.31,8
6. Kauhajoki	(4)	25.17,5
7. Kaustinen	(2)	25.18,0
8. Karkku	(4)	25.27,2
9. Nurmes	(3)	25.44,0
10. Muurla	(3)	27.41,3

Miesten joukkuetulokset:

1. Kitee	(2)	40.01,5
2. Kaustinen	(3)	40.10,6
3. Muurla	(5)	40.11,0
4. Karstula	(3)	41.01,0
5. Nurmes	(2)	41.15,0
6. Kauhajoki	(3)	42.49,3
7. Helsinki	(4)	44.03,0
8. Karkku	(7)	44.22,1
9. Loimaa	(3)	45.31,7
10. Sairala	(3)	47.52,6

## Hiihtokilpailut

Nurmeksien maataloudellista opilaitosta vastaan pidettiin lauantaina 20. 3. opistollamme.

Tällä kertaa maamieskoulu sekä karjanhoitokoulu olivat ylivoimaisia voittajia sarjoissansa.

Kajaanissa 1965, Kainuun Sanomain Kirjapaino Oy.